

3. Одержання головними розпорядниками коштів в режимі реального часу повної, достовірної та детальної інформації про фінансові зобов'язання та касові видатки.

4. Забезпечення надання інформації по казначейському обслуговуванню міських бюджетів з метою прийняття управлінських рішень.

Станом на 29.09.2017 року укладено із клієнтами 13 237 договорів на дистанційне розрахункове обслуговування з використанням програмно-технічного комплексу «Клієнт Казначейства – Казначейство». З них 3 028 клієнтів, які фінансуються з державного бюджету, 9 965 клієнтів з місцевого бюджету та 244 фонди (інших клієнтів або одержувачів бюджетних коштів відповідно). 25 областей підключено і працює у системі: 5 703 клієнта отримують виписки та 3 101 клієнта здійснюють платежі [1].

В результаті виконання цих заходів очікується покращення рівня обслуговування розпорядників та одержувачів бюджетних коштів; прискорення процесу обслуговування та покращення оперативного контролю за бюджетним процесом; запобігання порушенням законодавства в бюджетній сфері; впровадження сучасних інформаційних технологій; застосування сучасних засобів комунікації.

Література:

1. Веб-портал Державної казначейської служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.treasury.gov.ua>.

РОЗВИТОК КОНЦЕЙСІЙНОГО МЕХАНІЗМУ В УКРАЇНІ

Бутенко В.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Каплуненко К.О.

студентка 2 курсу магістратури, напряму підготовки «Фінанси, банківська справа та страхування»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
М. Одеса, Україна*

Скорочення обсягів державного фінансування, незначні обсяги довгострокового кредитування банківським сектором та невеликі обсяги іноземних інвестицій в порівнянні з їх потребою викликало необхідність у розробці та впровадженні нових механізмів залучення фінансових ресурсів в реальний сектор економіки, одним із яких є механізм концесій.

Концесія – це передача об'єкту концесії на умовах, визначених в концесійному договорі, який укладається на строк не менше 10 років та не більше 50 років. При цьому, умови концесійного договору, є чинними на весь строк його дії, в тому числі у випадках, коли після його укладення законодавчими актами встановлено правила, які погіршують становище концесіонера [1].

В Україні на сьогоднішній день правове регулювання концесійних відносин здійснюється за допомогою законодавчо-нормативних актів,

створених на державному рівні. Правовий механізм регулювання концесійної діяльності в Україні створений та функціонує в нашій державі достатньо давно, основним нормативним документом у галузі концесійних відносин є закон України «Про концесії» та постанови кабінету міністрів України, а саме “Про затвердження положення про проведення концесійного конкурсу та укладення концесійних договорів на об’єкти права державної і комунальної власності, які надаються у концесію”, “Про затвердження методики розрахунку концесійних платежів”, “Про затвердження типового концесійного договору”, “Про затвердження порядку визначення об’єктів концесії, концесіонерам яких можуть надаватися пільги щодо концесійних платежів, дотації, компенсації, та умов їх надання”, “Про реєстр концесійних договорів”, “Про концесії на будівництво та експлуатацію автомобільних доріг” [4].

Концесійна діяльність повинна передбачати дотримання таких принципів: законність, державне регулювання та контроль; укладення взаємовигідного концесійного договору; виконання та стабільність умов концесійного договору; залучення концесіонера на конкурсній основі; урахування особливостей окремих сфер господарської діяльності; отримання державних гарантій; оплатне використання об’єкта концесії; забезпечення законних прав та інтересів споживачів товарів, робіт, послуг, що надаються концесіонером; розподіл проектних ризиків між учасниками концесійної діяльності; участь держави, органів місцевого самоврядування у частковому фінансуванні соціально значущих концесійних проектів. Специфіка соціально-економічного розвитку країн з трансформаційною економікою зумовлює врахування економічних, організаційних та соціальних факторів, які продемонстровані на (рис. 1).

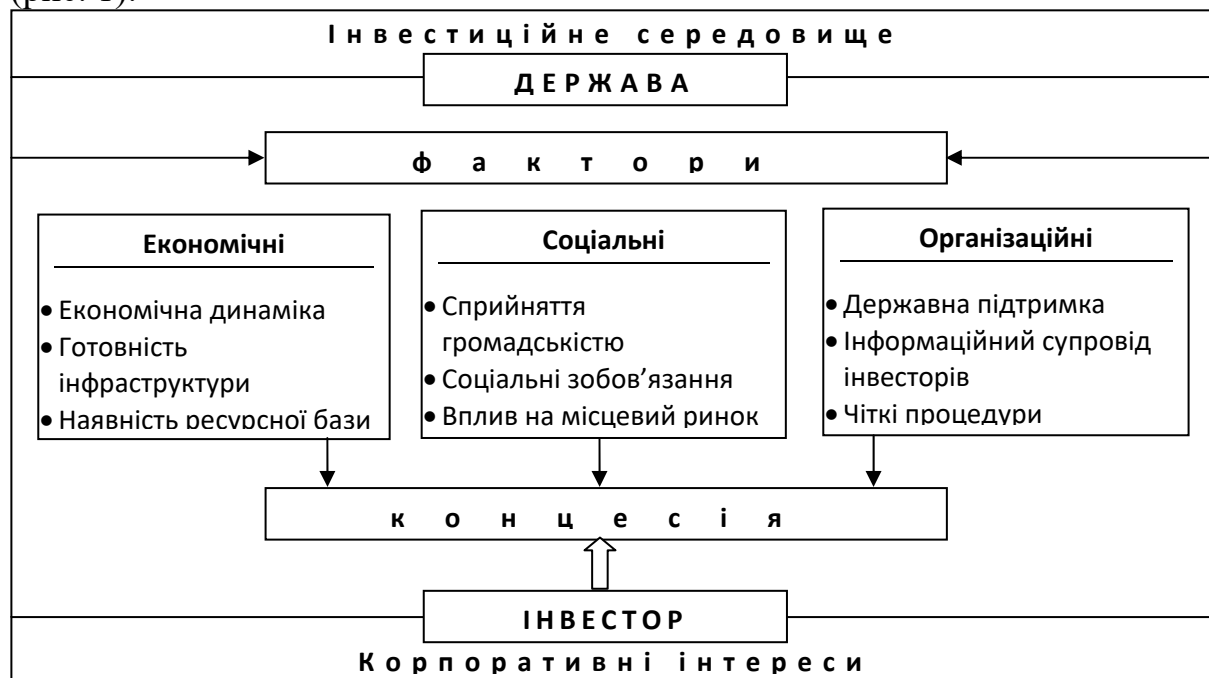

Рис. 1. Ключові фактори розвитку концесійного механізму в країнах з трансформаційною економікою [3]

Розвиток концесійної діяльності в Україні стримують такі причини: нестабільність макроекономічного середовища; недосконалість нормативно-

правової бази; відсутність достатніх стимулів та мотиваційних факторів стосовно залучення інвестиційного капіталу до фінансування концесійних інвестиційних проектів; відсутність чіткого механізму впровадження та реалізації системи концесійного інвестування; відсутність нормативно закріплених концесійних схем та повноважень усіх учасників концесійної діяльності; недостатній рівень підтримки державних та недержавних структур в організації системи концесійного інвестування; концентрація значних концесійних ризиків; регуляторні та правові обмеження здійснення концесійної діяльності відповідно до концесійного законодавства [2].

Особливості реалізації концесійних механізмів країн з трансформаційною економікою значною мірою обумовлені тенденціями розвитку світового ринку концесій, основними серед яких є зростаюча територіальна експансія співробітництва, в першу чергу за рахунок країн, що розвиваються; збільшення середньої вартості проектів з пріоритетом селективного обрання найбільш масштабних та перспективних; диверсифікація глобального портфелю концесійних проектів за рахунок інтенсифікації інвестування в інфраструктурні проекти; поширення реалізації комбінованих проектів; пріоритетність технології портфельного інвестування порівняно з прямим та орієнтація на новостворювані об'єкти [3].

Першочерговими макроекономічними заходами розвитку концесійної діяльності в Україні мають стати: розроблення та затвердження національної концесійної політики; ідентифікація галузевих та регіональних пріоритетів концесійного співробітництва; формування системи інституційного забезпечення реалізації концесійного проекту, до якої належить система органів управління на державному та регіональному рівнях, а також нормативне забезпечення концесійної діяльності. Реалізація макроекономічних напрямів буде неможливою без впровадження системи заходів на мікроекономічному рівні, першочерговими з яких є необхідність якісного аналізу умов концесійних відносин, постійне управління фінансовими транзакціями проекту, формування системи моніторингу, контролю, оцінювання та публічної звітності виконання проекту.

Література:

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 // ВВР України. – 2003. – № 18-22. – Ст. 144
2. Грищенко Л.Л. Проблеми та тенденції розвитку концесійного інвестування в Україні / Л.Л. Грищенко // Вісник СумДУ. Серія Економіка. – 2010. – №1. – с. 153-162
3. Гуриченко О.М. Модель концесійної діяльності як складова економічної політики модернізації столичної інфраструктури /О.М.Гуриченко// Формування ринкової економіки: зб. наук. праць. – Регіональний розвиток України: проблеми та перспективи: у 2-х ч. Ч.2. – К.: КНЕУ, 2011. – С. 127-136
4. Законодавство України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>